

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Απρίλιος 2017
Έτος 44ο
άρ. φύλ. 701

“*Ἴνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν*”

Γραφεία:
Ζήνωνος 3
104-31 Ἀθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

**Βραδυνὸ προετοιμασίας
γιὰ τὰ Ἅγια Πάθη τοῦ Κυρίου
Σάββατο τοῦ Λαζάρου 8 Ἀπριλίου
καὶ ὥρα 7:00 μ.μ.**

Αἴθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, πλ. Ὀμονοίας.

Θὰ ἀποδοθοῦν ὕμνοι τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος ἀπὸ τὴν χορωδία Ἐπάλξεις καὶ θὰ μιλήσῃ ὁ θεολόγος-κοινωνιολόγος κ. Β. Τσοῦπρας μὲ θέμα: «**Ἄνθρωπος-Σταυρὸς-Ἀνάσταση**».

Εἴσοδος ἐλεύθερη. Σὰς περιμένομε.

Γενικὴ Σύσκεψη

Κυριακὴ τῶν Βαΐων 9 Ἀπριλίου καὶ ὥρα 11:00 π.μ.
Αἴθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3.

Θέμα: «**Εὕρεση τρόπου γιὰ τὴ συνέχιση τοῦ ἔργου καὶ τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἐπάλξεις**».

Παρακαλοῦνται τὰ μέλη καὶ οἱ συνεργάτες ὡς καὶ οἱ τακτικοὶ ἀναγνώστες τῶν Ἐπάλξεων νὰ προσέλθουν στὴν σύσκεψη αὐτὴν ποὺ πραγματοποιεῖται μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως 43 ἐτῶν κυκλοφορίας τῆς ἐφημερίδος μας καὶ μὲ τὴν προοπτικὴ τῆς συνεχίσεως τοῦ ὅλου ἔργου, ἐὰν βεβαίως τὰ μέλη καὶ οἱ ἀναγνώστες τὸ θελήσουν.

Γι' αὐτὸ, ὅσοι ἀγαποῦν τὴν Ἐπάλξεις ἄς προσέλθουν.
Σὰς περιμένομε.

Ἐκδήλωση μνήμης

Τετάρτη 26 Ἀπριλίου καὶ ὥρα 6:30 μ.μ.

Αἴθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., πλ. Ὀμονοίας.

Ἡ ἐκδήλωση διοργανώνεται μὲ ἀφορμὴ τὴν γενεοκτονία τῶν Ἀρμενίων ἀπὸ τὴν τουρκικὴ θηριωδία κατὰ τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1915 ὡς ἐπίσης καὶ τὴν ἠχηρὴ ἀπάντηση τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ μὲ τὸ ἱστορικὸ ΟΧΙ στὸ καταστροφικὸ σχέδιο Ἀνὰν κατὰ τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 2004.

Θὰ μιλήσουν ἐκπρόσωποι τῶν συνεργαζομένων κινήσεων καὶ ἀντιπροσώποι τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρμενικῆς κοινότητος. Θὰ ἀποδοθοῦν σχετικὰ ἄσματα ἀπὸ τὴν χορωδία «Ἐπάλξεις».

Ἡ συμμετοχὴ ὅλων εἶναι ἀπαραίτητη τῶρα μάλιστα ποὺ ὁ τουρκικὸς ἐπεκτατισμὸς κορυφώνεται.
Εἴσοδος ἐλεύθερη.

Ἡ κοινωνικότητα τῆς Καθολικῆς Ὀρθοδοξίας

Σάββατο 29 Ἀπριλίου καὶ ὥρα 6:30 μ.μ.

Αἴθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., πλ. Ὀμονοίας.

Τώρα ποὺ ἡ καπιταλιστικὴ μανία καὶ ἡ ὑλιστικὴ ἀθεΐα ἐκμεταλλεύονται τὴν ἀνθρωπότητα καὶ λεηλατοῦν τὴν χώρα μας, ἡ ἀναβάπτισή μας στὴν ζωὴ καὶ δράση τῶν Μυροφόρων καὶ τῶν Ἑπτὰ Διακόμων ἀποτελεῖ τὴν μοναδικὴν διέξοδο καὶ σωτηρία. Γι' αὐτὸ σὰς περιμένομε.
Εἴσοδος ἐλεύθερη.

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

Στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, β' ὄροφος, πλ. Ὀμονοίας:

Λόγω τῶν κατανυκτικῶν Ἑσπερινῶν τῆς Κυριακῆς, κατὰ τὴν περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, οἱ ὁμιλίαι θὰ γίνονται κάθε **Σάββατο 6:30 μ.μ. - 7:30 μ.μ.** καὶ θὰ ἀκολουθῇ ἡ πρόβα τῆς χορωδίας.

Κάθε **Κυριακὴ** στὶς **4:30 μ.μ.** γίνεται πρόγραμμα γιὰ ἄτομα μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες.

Καθημερινῶς, παρέχονται δωρεὰν μαθήματα ἀρχαίων ἑλληνικῶν, ξένων γλωσσῶν, μουσικῆς καὶ ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν. Ἐπίσης, διοργανώνονται πολιτιστικὲς καὶ ψυχαγωγικὲς ἐκδηλώσεις καθὼς καὶ μορφωτικὲς ἐκδρομὲς, ὅπως ἡ **προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ κατὰ τὸ διήμερο τῆς Κυριακῆς 30 Ἀπριλίου καὶ τῆς Δευτέρας 1 Μαΐου.**

Πλη/ρίες: Ὁρθόδοξη Ἐφημερίδα «Ἐπάλξεις»,
τηλ.: 210 5230948, 6936 901606.

Ἄνθρωπος - Σταυρὸς - Ἀνάσταση

Προετοιμαζόμαστε καὶ φέτος, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, νὰ βιώσουμε τὰ μεγάλα καὶ κοσμοσωτήρια γεγονότα τοῦ Σταυροῦ, τῆς

Ταφῆς καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος καὶ Θεο-ἀνθρώπου Χριστοῦ μας. Ταυτοχρόνως, αἰσθανόμαστε τὴν ἀνάγκη νὰ Τὸν εὐχαριστήσωμε, γιὰτὶ καὶ ὡς τέλειος ἄνθρωπος ἐξεπλήρωσε πρῶτος αὐτὸς τὸν τελικὸ σκοπὸ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφ' ἐνὸς μὲ τὸ νὰ εἶναι ὁ ἴδιος ζῶν σταυρὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου, ζῶν καὶ πολιτευόμενος σταυροειδῶς, μὲ τὸ νὰ ἀναστηθῇ «πρωτότοκος τῶν νεκρῶν γενόμενος» καὶ συνανασταίνων «τὸν Ἀδὰμ παγγενῆ», δηλαδὴ ὁλόκληρο τὸ ἀνθρώπινο γένος.

Ὡς γνωστὸν, ὁ ἄνθρωπος πλάστηκε ἀπὸ τὸν Δημιουργὸ ὡς «ἄνω θρώσκων», νὰ πατᾶ δηλαδὴ μὲ τὰ

πόδια του στὴν γῆ, ὡς σωματικῶς χωμάτινος ἀλλὰ νὰ ἔχη τὸν νοῦ του στὴν οὐράνια πολιτεία καὶ νὰ τὴν βιώνῃ μὲ συνεχεῖ πίστη καὶ ἐπικοινωνία πρὸς τὸν Δημιουργό του καὶ ἀπλώνοντας τὰ χέρια, σχηματίζοντας δηλαδὴ σταυρὸ, νὰ προσφέρῃ ἀγάπη πρὸς κάθε συνάνθρωπό του.

Ἔτσι, παραμένοντας συνεχῶς ζῶν σταυρὸς καὶ βιώνοντας τὴν σταυροειδῆ ἀγάπη νὰ παραμένῃ ἄνω στημένος, δηλαδὴ συνεχῶς ἀναστημένος.

Γιὰ αὐτὸ καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Δημιουργοῦ πρὸς τὸ ἀνθρώπινο γένος ἦταν «αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε». Αὐξανόμενοι λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι πρὸς τὰ ἑπάνω μὲ πίστη καὶ ὑπακοή πρὸς τὸν Δημιουργὸ καὶ πληθυνόμενοι πρὸς τὰ πλάγια μὲ ἀγάπη καὶ ἀλληλοβοήθεια μεταξύ των, καὶ

συνέχεια στή σελ. 2

Θεμέλια συνεργασίας

Γνωστὴ εἶναι ἡ προσπάθεια τῆς Ε. Χ. Ε. ἐπὶ τόσες δεκαετίες γιὰ τὴν ἐνότητα καὶ τὴν συνεργασία ὅλων τῶν ὑγιῶν δυνάμεων τοῦ τόπου πρὸς σωτηρία τῆς πατριδος μας καὶ πρόοδο τῆς κοινωνίας. Ἡ συνεργασία ὅμως αὐτὴ, ἀπὸ ὃ τι φαίνεται, δὲν εἶναι καθόλου εὐκόλο νὰ ἐπιτευχθῇ, ὄχι μόνον λόγω τῶν μωροφιλοδοξιῶν πολλῶν ὑπευθύνων τῶν ἐπιμέρους κινήσεων καὶ ἀδελφοτήτων ἀλλὰ καὶ τῆς διαφορετικῆς φιλοσοφίας ποὺ ἀπαιτεῖ ἡ λειτουργία ἐνὸς συνεργατικοῦ φορέως ὡς ἐπίσης καὶ τῶν διαφορετικῶν τρόπων καὶ μεθόδων ἀντιμετωπίσεως τῶν ἐπιμέρους ζωτικῶν προβλημάτων τοῦ τόπου.

Γι' αὐτὸ, σὲ ἐπανελημμένες συσκέψεις νιοθετήθηκαν οἱ παρακάτω θεμελιώδεις ἀρχὲς λειτουργίας καὶ συγκεκριμένοι τρόποι ἀντιμετωπίσεως τῆς πολὺπλευρῆς κρίσεως.

- Ὁ σεβασμὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ περιβάλλοντος.
- Ἡ προστασία τοῦ ἑλληνισμοῦ ὅπου γῆς.
- Ἡ εὐρύτατη ἐφαρμογὴ τῶν δημοκρατικῶν ἀρχῶν.
- Ἡ κοινωνικὴ συνεργασία μακρὰ ἀπὸ κεφαλαιοκρατικὲς ἢ μαζικοκρατικὲς πρακτικὲς.
- Ἡ κοινοτικὴ διάρθρωση τῆς λειτουργίας τοῦ τόπου.

- Ἡ ἀναστολὴ πληρωμῆς τοῦ χρέους.
- Ἡ βεβαίωση τοῦ ὕψους καὶ τῆς ὕψης τοῦ χρέους.
- Ἡ κινητοποίηση τῶν Ἑλλήνων τοῦ ἐξωτερικοῦ.
- Ἡ κινητοποίηση τῶν πολλαπλῶν Φιλελλήνων διὰ τῆς παροχῆς πρὸς αὐτοὺς δελτίου φιλελληνικῆς ιδιότητος μὲ κάποιες διευκολύνσεις καὶ μὲ τὴν καταβολὴ ἀπὸ αὐτοὺς κάποιος συνδρομῆς.

ι) Ἡ ἐκδοσὴ ὁμολόγων ἰσόποσων πρὸς τὴν μονάδες τοῦ εὐρώ πρὸς ἐσωτερικὴ χρῆση.

ια) Ἡ ἴδρυση κοινωνικῆς τραπέζης πρὸς διευκόλυνση τῶν ἀπόρων δανειοληπτῶν καὶ πρὸς ἀποφυγὴ τῆς ἀρπαγῆς τῶν περιουσιῶν τῶν ἀπὸ ξένα ἢ ντόπια ἐκμεταλλευτικὰ κέντρα.

ιβ) Ἡ σύσταση τοπικῶν ἀλληλοβοηθητικῶν ὁμάδων πρὸς κοινὴ δράση καὶ συναντίληψη, στὴν λειτουργία τῶν ὁποίων πολλαπλῶς μποροῦν νὰ συμβάλλουν οἱ κατὰ τόπους ἐνορίες, φτάνει νὰ νιοθετήσουν τὴν ὁργανωμένην δράση καὶ ὄχι μόνον τὴν ἐλεημοσυνιακὴν τακτικὴν.

Ἐννοεῖται ὅτι οἱ ὡς ἄνω βάσεις ἐπιδέχονται βελτιώσεις καὶ συμπληρώσεις.

Πληροφορίες καὶ προτάσεις: Ε. Χ. Ε., Ζήνωνος 3, τηλ.: 210 5231758, 6936 901606, e-mail: btsoupras@gmail.com.

Ἡ ἀναστάσιμη καινὴ πολιτεία

Μὲ τὸ κήρυγμα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ ξεκινᾶται τὴν ἐπὶ γῆς δράση τοῦ Ὁ Σωτῆρος Χριστοῦ, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες. Ὁ πάνσοφος Δημιουργὸς δὲν ἐπλασε ξεχωριστὰ τοὺς ἐπὶ μέρους ἀνθρώπους ἀλλὰ «ἐξ ἐνὸς αἵματος πάντας ἐποίησεν» (Πράξ., ιζ' 26) καὶ ὄρισε θεσμοὺς καὶ λειτουργίες στὴν ἀνθρώπινη κοινωνία, ποὺ ἐξυπηρετοῦν τὴν διακονία τοῦ λαοῦ: «αἱ δὲ οὖσαι ἐξουσίαι ὑπὸ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσὶν» (Ρωμ., ιγ' 1). Ὅπως δηλαδὴ στὸ κάθε πρόσωπο ὑπάρχουν οἱ τρεῖς ψυχικὲς λειτουργίες, τὸ συναίσθημα, ἡ λογικὴ καὶ ἡ βούληση, ἔτσι καὶ στὴν ἀνθρώπινη κοινωνία ὑπάρχει ἡ πνευματικὴ, ἡ μορφωτικὴ καὶ ἡ κοινωνικοπολιτικὴ λειτουργία-ὑπηρεσία, γεγονὸς

συνέχεια στή σελ. 3

Ἡ Ἑλλάδα τῆς ἐπιβίωσης

Ιδιαίτερα θετικὴ ἐκπληξὴ μοῦ προκάλεσε ἡ ἀνακοίνωση Ἐνώσεως Λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως (ΕΛΜΕ), ποὺ δημοσιεύτηκε σὲ ἐκπαιδευτικὸ ἱστοχώρο, ἡ ὁποία ἀσκεῖ ἐντονὴ κριτικὴ στο τηλεπαιχνίδι Survīnor, κάνοντας λόγο γιὰ «τηλεοπτικὰ σκουπίδια».

Ἀκόμη μεγαλύτερη ἐκπληξὴ ὅμως μοῦ προκάλεσαν τὰ νοῦμερα τηλεθέασης. Ποσοστὸ ὕψους 60% ποὺ αὐξάνεται συνεχῶς, μεταξύ τῶν ὁποίων ἑκατοντάδες χιλιάδες μαθητὲς, ἀκόμη καὶ παιδιὰ τοῦ Δημοτικοῦ, παρακολουθοῦν τὸ τηλεπαιχνίδι, ποὺ τοὺς κρατᾶει μὲ κομμένη τὴν ἀνάσα μπροστὰ ἀπὸ τὴν μικρὴ ὀθόνη.

Ἄς δοῦμε ὅμως τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἐξάπτει μικροὺς καὶ μεγάλους, ὥστε νὰ παρακαλοῦνται τὸ «ἀθλητικὸ» αὐτὸ παιχνίδι. Ἀσφαλῶς ἐντυπωσιάζουν οἱ

συνέχεια στή σελ. 3

Ἄνθρωπος - Σταυρός - Ανάσταση

συνέχεια από τη σελ. 1

ειρηνική ζωή θὰ βίωναν καὶ αἰωνίως θὰ ζοῦσαν μέσα σὲ μιὰ ἀτέλειωτη ἀνάσταση. Ἄλλωστε, καὶ τὸ ὄνομα «Ἀδάμ» εἶναι δηλωτικό τῆς σταυροαναστάσιμης ζωῆς καὶ πολιτείας πού ἐπρεπε νὰ ἀκολουθήσουμε, γιὰ νὰ ἀποφύγουμε τὴν φθορὰ καὶ τὸν θάνατο, ἀφοῦ μπορεῖ νὰ ἐρμηνευτῆ καὶ ὡς Ἀνατολή, Δύση, Ἀρκτική καὶ Μεσημβρία, δηλαδή ὡς σταυρός, πού σχηματίζεται ἀπὸ τὰ τέσσερα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος.

Ἄρα, ἄνθρωπος, σταυρός καὶ ἀνάσταση εἶναι ὅροι συνώνυμοι, ἀφοῦ μόνον ὅταν ὁ ἄνθρωπος ζῆ καὶ πολιτεύεται σταυροειδῶς, ἀποφεύγει τὴν φθορὰ καὶ τὸν θάνατο καὶ βρίσκεται σὲ αἰώνια ἀνάσταση, μέσα στὴν καινὴ καὶ κοινὴ πολιτεία, στὴν ὁποία δὲν μπόρεσαν νὰ ζήσουν μὲ τὴν παρακοή τους οἱ Πρωτόπλαστοι καὶ ἀπὸ τὴν ὁποία ἀπομακρύνονταν συνεχῶς οἱ ἄνθρωποι.

Γι' αὐτό, ὀφείλομε νὰ εὐχαριστήσωμε τὸν Σωτῆρα μας Χριστό, γιατί μὲ τὴν ἀνθρώπινη Του θέληση νὰ ὁμολογήσῃ «οὐχὶ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς σύ», ἔθεσε τὴν κατακόρυφη διάσταση τοῦ ἀνθρώπινου προσανατολισμοῦ καὶ μὲ τὴν ἀγαπητικὴ Του διάθεση ἀκόμη καὶ πρὸς τοὺς σταυρωτές Του «Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι», ἔθεσε τὴν ὀριζόντια διάσταση, ὥστε ἀπλώνοντας τὰ χέρια πάνω στὸν ξύλινο σταυρὸ ἐγίνε ὁ ἴδιος σωτήριος σταυρός, ἀναστημένος σταυρός γιὰ ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος.

Αὐτὸς εἶναι ὁ σῶζων Σταυρός, δηλαδή ὁ Ἐσταυρωμένος. Αὐτὸν τὸν Σταυρὸ τρέμουν οἱ δαίμονες, αὐτὸς ὁ Σταυρός εἶναι ἡ ὠραιότες τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ ὄπλο τῶν χριστιανῶν. Γι' αὐτὸ καὶ ὅταν ἐρθῆ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ ἠχήσουν οἱ σάλπιγγες γιὰ τὴν ἀναγγελία τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου, θὰ φανῆ στὸν οὐρανὸ τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ, ἀφοῦ ὁ Κύριός μας, ὡς Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας, θὰ ἐρθῆ μὲ ἀνοιχτές τὶς ἀγκάλες, ὡς ζῶν καὶ φωτεινὸς σταυρός, γιὰ νὰ τελέσῃ τοὺς γάμους Του μὲ τὴν σταυροαναστάσιμη νύφη Του, τὴν σταυροαναστάσιμη δηλαδή πολιτεία-Ἐκκλησία Του.

Ἐπομένως, μαζί μὲ τὸν ἑορτασμὸ τῶν Παθῶν καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, ἂς προσπαθήσωμε νὰ βιώσωμε τὰ κοσμοσωτήρια αὐτὰ γεγονότα καὶ πρὸ παντός ἂς προσπαθήσωμε τὸ κατὰ δύναμιν ὁ καθένας μας νὰ ἀκολουθήσωμε τὴν σταυροαναστάσιμη ζωὴ καὶ πολιτεία τοῦ Σωτῆρος μας, ὅπως ἔκαναν ὅλοι οἱ Ἅγιοι, ὥστε νὰ ἔχωμε ἐλπίδα ζωῆς, ἀναστάσεως καὶ αἰωνίου βασιλείας, ἀφοῦ μόνον ὅταν ὁ ἄνθρωπος ζῆ καὶ πολιτεύεται σταυροειδῶς, γίνεται δηλαδή ζῶν σταυρός, ἔχει ἐλπίδα ἀναστάσεως καὶ αἰωνίου ζωῆς. Γένοιτο.

B. Τσοῦπρας

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑἸδιοκτησία: Πολιτιστικὴ
καὶ Κοινωνικὴ Κίνηση «Ἐπάλξεις»

Ἐκδότης:

Βασίλειος Τσοῦπρας,
Θεολόγος ΚοινωνιολόγοςΓραφεῖα: Ζήνωνος 3, 104 31 Ἀθήνα
Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152

e-mail: epalxeis@otenet.gr

ἰστοσελίδα: www.epalxeis.gr

Προαιρετικές Εισφορές- Εμβλήματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Τὸ Τροπάριο τῆς Κασσιανῆς

Τὸ Τροπάριο τῆς Κασσιανῆς, τὸ διαμάντι αὐτὸ τῆς ὀρθοδόξου ὕμνογραφίας, ψάλλεται κάθε Μεγάλῃ Τρίτῃ τὸ βράδυ στὸ τέλος τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθοῦ τῆς Μ. Τετάρτης. Εἶναι ιδιόμελο Δοξαστικὸ τῶν Ἀποστίχων.

Τὸ ἔγραψε ἡ ὕμνογράφος Κασσιανὴ ἢ Κασσία, ἡ ὁποία ἔζησε καὶ ἔδρασε κατὰ τὸ πρῶτο ἡμισυ τοῦ 9ου αἰῶνος.

Ὡς γνωστὸν, ὁ αὐτοκράτορας Θεόφιλος, προσφέροντάς της τὸ μῆλο τῆς προτιμίας τοῦ τῆς εἶπε «ἐκ γυναικὸς ἐρρῦη (προήλθαν) τὰ φαῦλα» καὶ ἐκείνη ἀπάντησε «καὶ ἐκ γυναικὸς ἐρρῦη τὰ κρείττω» (τὰ καλύτερα). Ἡ σοφὴ αὐτὴ ἀπάντηση τῆς στέρησε μὲν τὸ θρόνο ἀλλὰ τῆς χάρισε τὴν δυνατότητα νὰ ἀσκηθῆ στὴν ἀρετὴ καὶ στὴν ὕμνογραφία. Ἐγραψε πολυάριθμους ὕμνους καὶ ποιήματα.

Τὸ συγκεκριμένο τροπάριο δὲν ἀναφέρεται στὴν δικὴ της ἁμαρτωλότητα, ἀφοῦ ἡ Κασσιανὴ ἦταν ἐνάρετη, ἀλλὰ στὴν ἁμαρτωλὴ ἐκείνη γυναίκα, ἡ ὁποία, σύμφωνα μὲ τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιο (κεφ. Ζ', 37-47), μόλις ἔμαθε ὅτι ὁ Σωτήρας μας ἦταν στὸ σπίτι τοῦ Σίμωνος τοῦ Φαρισαίου, εἰσῆλθε στὴν οἰκία – καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ – καὶ κρατώντας ἀλάβαστρο μύρου ἔβρεχε τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ μὲ τὰ δάκρυά της, τὰ σκούπιζε μὲ τὰ μαλλιά της καὶ τὰ ἄλειψε μὲ τὸ μῦρο, γιὰ νὰ δηλώσῃ τὴν βαθιὰ τῆς μετάνοια καὶ τὴν πολλὴ τῆς ἀγάπη.

Ακριβῶς αὐτὴν τὴν σκηνὴ περιγράφει μὲ ἀριστουργηματικὸ τρόπο ἡ Κασσιανὴ, ἐξαιρεῖ τὰ βαθιὰ αἰσθήματα καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη τῆς ψυχῆς πού μετανοεῖ, ὕμνει τὴν ἄβυσσο τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ καὶ αἰτεῖται τὸ ἀμέτρητο ἔλεός Του. Ἀπ' αὐτὰ τὰ συναισθήματα εἶθε νὰ κατεχώμεθα καὶ ἐμεῖς κάθε φορὰ πού ψάλλομε τὸ πλούσιο σὲ νοήματα καὶ ὑπέροχο σὲ ποιητικὴ χάρι τροπάριο τῆς μεγάλης ὕμνογράφου τῆς Ἐκκλησίας μας μὲ τὴν λεπτὴ ἀλλὰ ἀδάμαστη ψυχῇ.

Ἔτσι, θὰ μπορούμε καὶ ἐμεῖς κάθε φορὰ νὰ βιώνωμε τὰ τέσσερα στάδια τῆς μετανοίας, πού μᾶς ἐπισημαίνει τὸ τροπάριο αὐτό: α) τὴν ἀναγνώριση τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ [«τὴν σὴν αἰσθόμενην θεότητα» (=ἀφοῦ αἰσθάνθηκε τὴν θεότητα Σου)], β) τὴν ἀναγνώριση τῆς ἁμαρτωλότητός μας [(«Ὀἶμοι! (=ἀλλοίμονο!) λέγουσα, ὅτι νύξ μοι ὑπάρχει οἴστρος (=μανιώδης ἐπιθυμία) ἀκολασίας, ζοφώδης τε

(=σκοτεινὸς) καὶ ἀσέληνος ἔρως τῆς ἁμαρτίας]. γ) τὴν εἰλικρινὴ ἐξομολόγηση μετὰ δακρύων καὶ τὴν παράκληση γιὰ συγχώρεση [(«Δέξαι μου τὰς πηγὰς τῶν δακρύων, ὁ νεφέλαις διεξάγων (=πού μετατρέπεις σὲ νεφέλες) τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ· κάμφθητί μοι (= σκῦψε σὲ μένα) πρὸς τοὺς στεναγμούς τῆς καρδίας, ὁ κλίνας τοὺς οὐρανούς τῆ ἀφάτῳ σου κενώσει (=μὲ τὴν ἀνείπωτή σου κένωση, ἔνν. ὅτι ἄδειασε τὸν ἑαυτό του ἀπὸ ὅλα τὰ θεϊκὰ γνωρίσματα, ὅτι θυσιάστηκε γιὰ τὴν ἀνθρώπινη σωτηρία)], καὶ δ) τὴν χρησιμοποίηση ὅλων τῶν δυνάμεών μας, πού πρὶν ὑπηρετοῦσαν τὴν ἁμαρτία, ὥστε τώρα νὰ ὑπηρετοῦν τὴν σωτηρία καὶ τὰ ἔργα ἀγάπης [(«καταφιλήσω τοὺς ἀχράντους (= ἀμολύντους) σου πόδας, ἀποσμή-

ξω (= θὰ σφουγγίσω) τούτους δὲ πάλιν τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις (= μὲ τὶς πλεξίδες), γιατί ὁ Κύριος ἐρχεται νὰ μᾶς σώσῃ καὶ ὄχι νὰ μᾶς κρίνῃ, ἀφοῦ ἀμέτρητο ἔχει τὸ ἔλεος]. Τὰ τέσσερα ἄλλωστε αὐτὰ στάδια τῆς μετανοίας ἀπαντῶνται καὶ σὲ ἄλλα σχετικὰ κείμενα, ὅπως στὸν Ν' Ψαλμὸ καὶ στὴν εὐαγγελικὴ περικοπή τοῦ Ἀσώτου. Εἶθε ἀπὸ αὐτὰ τὰ συναισθήματα νὰ διακατεχώμεθα καὶ ἐμεῖς συνεχῶς καὶ πρὸ παντός, ὅταν ψάλλωμε τὸ κατανυκτικὸ αὐτὸ τροπάριο τῆς Κασσιανῆς.

Τὸ τροπάριο αὐτὸ μὲ εἰσαγωγὴ καὶ ἐρμηνευτικὸ λεξιλόγιο ὡς καὶ ὁ Κατηχητικὸς Λόγος τοῦ Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἔχουν ἐκδοθῆ καὶ διανεμονται ἀπὸ τὶς Ἐπάλξεις (Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια).

Κατηχητικὸς Λόγος Ἰωάννου Χρυσοστόμου

Ὁ Κατηχητικὸς Λόγος τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἶναι πράγματι ἓνα μαργαριτάρι στὴν ὅλη πατερικὴ διδασκαλία. Μέσα σὲ λίγα λόγια περιγράφεται τὸ μέγα θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως, οἱ σωτήριες συνέπειες γιὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἡ καταδικὴ καὶ ἡ ἐξάλειψη τῆς ἁμαρτίας καὶ κάθε κακοῦ.

Ἐνδεικτικῶς, ἀναφέρομε τὶς προτροπές: «Μηδεὶς θρηνεῖτω πενίαν (κανεὶς ἂς μὴν θρηνηγῆ γιὰ τὴν φτώχεια του)· ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία». Ἐφ' ὅσον οἱ πιστοὶ στὴν κοινὴ βασιλεία, στὴν Ἐκκλησία, θὰ τὰ ἔχουν ὅλα κοινά, κανεὶς ἀνάμεσά των δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἐνδεής, ἄστεγος, ἀνεργος κ.λπ. Ἐὰν δὲ συμβαίνει αὐτό, τότε δὲν πρόκειται γιὰ ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα ἀλλὰ γιὰ ἀπλὴ θρησκευτικὴ σύναξη χωρὶς ἔργα ἀγάπης, ἄρα νεκρά. Ἐπίσης, «Μηδεὶς ὀδυρέσθω πταίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε».

Ἡ συγχωρητικὴ ἀγάπη τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ εἶναι μεγαλύτερη ἀπὸ κάθε ἀνθρώπινη ἁμαρτία, φτάνει ὁ ἄνθρωπος νὰ τὴν ζητήσῃ μὲ μετάνοια. «Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον· ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος». Κοινωνῶν ὁ πιστὸς μὲ τὸ Ἐσταυρωμένο καὶ Ἀναστημένο Σῶμα τοῦ Κυρίου μετέχει τῆς Ἀναστάσεώς Του καὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς. Ἄρα ὁ θάνατος δὲν τὸν κυριεύει. Στὴν συνέχεια, παρατίθεται ὁλόκληρος ὁ Λόγος.

Εἴ τις (= ἐὰν κάποιος, ὁποῖος) εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος, ἀπολανέτω (=ἂς ἀπολαύῃ) τῆς καλῆς ταύτης καὶ λαμπρᾶς πανηγύρεως. Εἴ τις δούλος εὐνώμων, εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἴ τις ἔκαμε (=κουράστηκε) νηστεύων, ἀπολανέτω νῦν τὸ δηνάριον. Εἴ τις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας εἰργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ δίκαιον ὄφλημα (= ἐξόφληση). Εἴ τις μετὰ τὴν τρίτην ἦλθε, εὐχαρίστως ἑορτασάτω. Εἴ τις μετὰ τὴν ἕκτην ἔφθασε, μηδὲν ἀμφιβαλέτω· καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιούται. Εἴ τις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἐνάτην, προσελθέτω μηδὲν ἐνδοιάζων (= χωρὶς καθόλου νὰ διστάζῃ). Εἴ τις εἰς μόνην ἔφθασε τὴν ἐνδεκάτην, μὴ φοβηθῆ τὴν βραδύτητα· φιλότιμος γὰρ ὢν (= καθὼς εἶναι) ὁ Δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον (= τὸν τελευταῖο) καθάπερ

(= ὅπως ἀκριβῶς) καὶ τὸν πρῶτον· ἀναπαύει τὸν τῆς ἐνδεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης· καὶ τὸν ὑστερον ἔλεει καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει· κάκεινῳ δίδωσι καὶ τούτου χαρίζεται· καὶ τὰ ἔργα δέχεται καὶ τὴν γνώμην ἀσπάζεται· καὶ τὴν πράξιν τιμᾶ καὶ τὴν πρόθεσιν ἐπαινεῖ. Οὐκοῦν (= λοιπὸν) εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ πρῶτοι καὶ δεύτεροι τὸν μισθὸν ἀπολαύετε. Πλούσιοι καὶ πένητες μετ' ἀλλήλων χορεύσατε· ἐγκρατεῖς καὶ ῥάθυμοι (= ὀκνηροί, «ἐξέγνωιαστοί») τὴν ἡμέραν τιμήσατε· νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες εὐφράνθητε σήμερον. Ἡ τράπεζα γέμει (= εἶναι γεμάτη), τρυφήσατε (= ἀπολαύσατε) πάντες. Ὁ μόσχος πολὺς, μηδεὶς ἐξέληθαι πεινῶν. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως· πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλοῦτος τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς θρηνεῖτω πενίαν· ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία. Μηδεὶς ὀδυ-

ρέσθω πταίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον· ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος. Ἐσβεσεν αὐτόν, ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος. Ἐσκύλευσε (= λαφυραγόνησε) τὸν Αἶδην ὁ κατελθὼν εἰς τὸν Αἶδην. Ἐπικράνεν αὐτόν, γενεσάμενον τῆς σαρκὸς αὐτοῦ. Καὶ τοῦτο προλαβὼν Ἡσαΐας ἐβόησεν. Ὁ Αἶδης, φησίν, (= λέει) ἐπικράνθη· συναντήσας σοι κάτω. Ἐπικράνθη· καὶ γὰρ κατηργήθη. Ἐπικράνθη καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. Ἐπικράνθη καὶ γὰρ καθρέθη. (= καθαίρεθηκε, συντρίφθηκε). Ἐπικράνθη καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη. Ἐλαβε σῶμα καὶ Θεῶ περιέττυχεν (= συνάντησε κατὰ τύχη). Ἐλαβε γῆν καὶ συννήτησεν οὐρανῶ. Ἐλαβεν ὅπερ ἐβλεπε καὶ πέπτωκε (= ἔχει πέσει) ὅθεν οὐκ ἔβλεπε. Πού σου, θάνατε, τὸ κέντρον; Πού σου, Αἶδη, τὸ νίκος; (= ἡ νίκη, ὁ θρίαμβος). Ἀνέστη Χριστός, καὶ σὺ καταβέβλησαι (= ἔχεις καταβληθῆ). Ἀνέστη Χριστός, καὶ χαίρουσιν ἄγγελοι. Ἀνέστη Χριστός, καὶ ζῶν πολιτεύεται. Ἀνέστη Χριστός, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐν τῷ μνήματι. Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος (= ἡ δύναμη, ἡ ἐξουσία) εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Διαδώστε καὶ στηρίξτε
τὶς Ἐπάλξεις

Εκοιμήθη ο Μητροπολίτης Σταγών και Μετεώρων Σεραφείμ

Στην τελευταία του κατοικία οδηγήθηκε ο μακαριστός μητροπολίτης Σταγών και Μετεώρων, Κυρός Σεραφείμ, ο οποίος εκοιμήθη το Σάββατο 18 Μαρτίου σε ηλικία 85 ετών εξ αιτίας βαρύτατου εγκεφαλικού επεισοδίου.

Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε στον Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Βησσαρίωνος Καλαμπάκας και η ταφή έγινε στην Ιερά Μονή Αγίων Θεοδώρων, όπως επιθυμούσε.

Στην εξόδιο ακολουθία και στην ταφή παραβρέθηκε ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος Ιερώνυμος, μέλη της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, πολλοί Μητροπολίτες, πλήθος κληρικών και λαού, και οι αρχές του τόπου, ενώ τον επικήρδειο εκφώνησε ο Αρχιεπίσκοπος της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, Επίσκοπος Μεθώνης κ. Κλήμης.

Ο μακαριστός Σεραφείμ είχε γεννηθεί το 1932 στο Φανάρι της Καρδίτσας. Το 1955 αποφοίτησε από τη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και δέκα χρόνια αργότερα, το 1965, χειροτονήθηκε διάκονος και ακολούθως το 1966 πρεσβύτερος. Υπηρέτησε ως ιεροκήρυκας στη Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος και δίδαξε στο Ανώτερο Ιερατικό Φροντιστήριο Τήνου.

Το 1970 χειροτονήθηκε μητροπολίτης Τρίκκης και Σταγών από όπου απομακρύνθηκε το 1974, εξαιτίας των εκκλησιαστικών μεταβολών που ακολούθησαν την αλλαγή στην ηγεσία της δικτατορίας μετά τον Νοέμβριο του 1973. Αρκετά χρόνια αργότερα, το 1991, όταν είχε ανακινηθεί θέμα επιστροφής των παυμένων μητροπολιτών, η Εκκλησία, έπειτα από δική του έκφραση αποδοχής των τετελεσμένων, τον επανέφερε, ιδρύοντας την προσωποπαγή Μητρόπολη Σταγών και Μετεώρων, η οποία ύστερα από ενέργειές του μετατράπηκε σε μόνιμη τον Οκτώβριο του 2015. Ήταν ο δεύτερος σε αρχαιότητα μητροπολίτης της Εκκλησίας της Ελλάδος. Παρέμεινε σε όλη του την αρχιερατεία σφιβαρός ποιμένας της τοπικής Εκκλησίας και γι' αυτό απολάμβανε την αγάπη του λαού της, όπως φάνηκε με την κήρυξη τριήμερου πένθους στην Καλαμπάκα και τη γύρω περιοχή. Δεν έχανε ευκαιρία να εκδηλώνει τη συμπάθειά του προς την κίνηση αλλά και τα πρόσωπα των ΕΠΑΛΞΕΩΝ και να μας ενισχύει με κάθε τρόπο.

Ας είναι αιωνία η μνήμη του.

Πηγή: Βήμα Ορθοδοξίας

Εκδήλωση μνήμης

Τετάρτη 26 Απριλίου και ώρα 6:30 μ.μ.

Αίθουσα Έπαλξεις, Ζήνωνος 3, β' όρ., πλ. Όμοιοιάς.

Η εκδήλωση διοργανώνεται με άφορμή την γενοκτονία των Αρμενίων από την τουρκική θηριωδία κατά τον Απρίλιο του 1915 ως επίσης και την ήχηρη απάντηση του κυπριακού λαού με το ιστορικό ΟΧΙ στο καταστροφικό σχέδιο Ανάν κατά τον Απρίλιο του 2004.

Θα μιλήσουν εκπρόσωποι των συνεργαζομένων κινήσεων και αντιπρόσωποι της εν Αθήναις αρμενικής κοινότητας. Θα αποδοθούν σχετικά άσματα από την χορωδία «Έπαλξεις».

Η συμμετοχή όλων είναι απαραίτητη τώρα μάλιστα που ο τουρκικός επεκτατισμός κορυφώνεται.

Είσοδος ελεύθερη.

Η κοινωνικότητα της Καθολικής Ορθοδοξίας

Σάββατο 29 Απριλίου και ώρα 6:30 μ.μ.

Αίθουσα Έπαλξεις, Ζήνωνος 3, β' όρ., πλ. Όμοιοιάς.

Τώρα που η καπιταλιστική μανία και η ύλιστική άθεϊα εκμεταλλεύονται την ανθρωπότητα και ληλατούν την χώρα μας, η αναβάπτισή μας στην ζωή και δράση των Μυροφόρων και των Έπτὰ Διακόνων αποτελεί την μοναδική διέξοδο και σωτηρία. Γι' αυτό σας περιμένουμε.

Είσοδος ελεύθερη.

Χριστός Άνέστη, «Ειρήνη πᾶσιν»

Πρωϊ-πρωϊ την Κυριακή την μία των Σαββάτων,
με μύρα οί μαθήτριες σάν πήγαιναν στον τάφο,

ἐκεῖ πού συλλογίζονταν τὴν πέτρα ποιός θὰ σύρη
βλέπουν τὸν τάφο ἀνοικτὸ καὶ ἄδειος νά' ναι μέσα.

Ἄγγελος τούς ἐμήνυσε χαρᾶς τὸ Εὐαγγέλιο,
τὸν Ἄδη πὼς ἐνίκησε ἡ Εἰρήνη καὶ ἀνέστη,

Ἄνάσταση χαρίζοντας καὶ σ' ὄλους τούς ἀνθρώπους
ὄλα τὰ λούζει μὲς στὸ φῶς, τὰ ντύνει μὲ εἰρήνη.

Χριστὸς Ἄνέστη ἀδέρφια μας, ἀνέστη καὶ ἀνασταίνει,
μᾶς χαιρετᾷ, μᾶς εὐλογεῖ, «εἰρήνη ὑμῖν», μᾶς λέγει.

Ἀπ' τὴν συλλογὴ ποιημάτων
«Γιὰ νά' χουμε εἰρήνη», ἐκδ. «Έπαλξεις».

Ἡ ἀναστάσιμη καινὴ πολιτεία

συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

πού παλαιότερα φαινόταν καθαρώτατα σὲ κάθε χωρὶο μὲ τὴν ὑπαρξὴ ναοῦ, σχολείου καὶ κοινότητος.

Ὅπως ὅμως στὸ κάθε πρόσωπο οἱ τρεῖς ψυχικὲς λειτουργίες, ἀντὶ νὰ ὑποβοηθοῦν τὴν πνευματικὴ, ψυχικὴ καὶ βιοτικὴ καλλιέργειά του, ἐφθάρσαν καὶ ὑπηρετοῦν τὴν φιλαντία, τὴν φιληδονία, τὴν φιλοδοξία καὶ τὴν φιλαργυρία καὶ ὄχι τὴν πνευματικοσωματικὴ καλλιέργεια καὶ ἀνάπτυξη τοῦ προσώπου καὶ τὴν ἀλληλοβοήθεια, ἔτσι καὶ στὴν κοινωνία τῶν ἀνθρώπων οἱ τρεῖς λειτουργίες, ἡ πνευματικὴ, ἡ μορφωτικὴ καὶ ἡ κοινωνικοπολιτικὴ ἐφθάρσαν καὶ αὐτὲς καὶ δὲν ὑπηρετοῦν πιά τὴν εἰρήνη, τὴν δικαιοσύνη, τὴν συνύπαρξη καὶ κοινὴ πρόοδο ἀλλὰ τὴν ἀπιστία, τὴν ἀνηθικότητα, τὴν ἀδικία, τὸν αὐταρχισμό, τὴν ἀλληλοὑπόβλεψη καὶ τὸν ἀλληλοσπαραγμὸ.

Ὁ Χριστὸς μας ὅμως, ὡς ἅγιος ἀρχιερεὺς, σοφὸς διδάσκαλος καὶ δίκαιος νομοθέτης καὶ βασιλιάς, ἤλθε στὴν γῆ καὶ μὲ τὴν Ἐνανθρώπισή Του θεράπευσε καὶ ἀνύψωσε τὶς ψυχικὲς καὶ πνευματικὲς λειτουργίες καὶ μὲ τὴν ἐπιλογὴ τῶν μαθητῶν Του ἔθεσε τὰ θεμέλια τῆς καινῆς καὶ κοινῆς ἀγαπητικῆς πλῆθος πολιτείας Του. Ἐτσι, κατὰ τὴν σταύρωση καὶ τὴν ἀνάστασή Του διεκρίθηκε καθαρώτατα ἡ δράση τῆς ἀγαπητικῆς πολιτείας τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά καὶ τῆς μισάνθρωπης καὶ ἐκμεταλλευτικῆς ζούγκλας ἀπὸ τὴν ἄλλη.

Αὐτὴ λοιπὸν ἡ μισάνθρωπη τριπλῆ ἐξουσία συνέλαβε τὸν ἀγαθοεργὸ Χριστὸ καὶ τὸν δίκασε στὸ συνέδριο τῶν παρανόμων ὡς προφήτη καὶ διδάσκαλο, στὸ ἱερατεῖο τοῦ Ἄννα καὶ τοῦ Καϊάφα ὡς ἀρχιερέα καὶ στὸ πραιτώριο ὡς βασιλέα.

Ἐτσι, καὶ οἱ τρεῖς ἀντίχριστες ἐξουσίες ἐναντιώθηκαν πρὸς τὴν βασιλεία τῆς ἀγάπης, γεγονός που φαίνεται καὶ στὴν καταδικαστικὴ ἐπιγραφή «Ἰησοῦς Ναζωραῖος Βασιλεὺς Ἰουδαίων», πού γράφτηκε σὲ τρεῖς γλώσσες, στὴν ἐβραϊκὴ, πού συμβολίζει τὴν θρησκεία, στὴν ἑλληνικὴ, πού συμβολίζει τὴν μόρφωση καὶ στὴν ῥωμαϊκὴ πού συμβολίζει τὴν πολιτικὴ ἐξουσία. Ὁ δὲ ὠρῶμενος λαὸς συμβολίζει τὸν ἐκάστοτε καὶ ἀπὸ τοὺς ἐκάστοτε ἐκμεταλλευτὲς κατευθυνόμενον ὄχλο. Ὁ Χριστὸς μας ὅμως, ὡς βασιλεὺς τῆς ἀγάπης καὶ σοφὸς νομοθέτης, μερίμνησε ὥστε μαζὶ μὲ τὴν θεραπεία καὶ ἀνύψωση τῶν λειτουργιῶν τῆς ψυχῆς νὰ ἀποκατασταθοῦν καὶ νὰ ἐξυγιανθοῦν καὶ οἱ λειτουργίες τῆς κοινωνίας.

Ἐτσι, ὁ μαθητὴς Του καὶ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ἔμεινε μέχρι τέλους μαζὶ Του καὶ συμβολίζει τὴν πνευματικὴ λειτουργία ὡς ὑψιπέτης ἀετὸς καὶ πρῶτος θεολόγος. Ὁ Νικόδημος ὡς μέλος τοῦ συνεδρίου συμβολίζει τὴν μορφωτικὴ λειτουργία καὶ ὁ Ἰωσήφ ὁ ἐξ Ἀριμαθαίας συμβολίζει ὡς βουλευτὴς τὴν κοινωνικοπολιτικὴ λειτουργία. Οἱ δὲ Μυροφόρες καὶ οἱ λοιποὶ Μαθητὲς συμβολίζουν τὸν σὸφρονα λαό, τοὺς ἐνεργοὺς πολῖτες τῆς καινῆς βασιλείας, πού δὲν ἐφθάρσαν στὰ τεκταινόμενα ἀλλὰ αὐτενέργησαν ὑπεύθυνα καὶ δὲν ἔγιναν ἀπλοὶ ἀποδέκτες ἀλλὰ κήρυκες τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου.

Ἐπομένως, ἡ καινὴ πολιτεία θεμελιώθηκε πιά πάνω στὴν γῆ, ὄχι πλέον σὲ ἀτομικά, δυναστικά πρότυπα, οὔτε σὲ ὀχλοκρατικὲς πλειοψηφίες, ἀλλὰ στὴν ἀρράγη πέτρα τῆς πίστεως, τῆς ἀληθείας, τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀγάπης πρὸς δόξα Θεοῦ καὶ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Στὴν καινὴ καὶ κοινὴ πολιτεία τοῦ Χριστοῦ δὲν ὑπάρχουν ἐνδεεῖς καὶ πολῖτες δεύτερης κατηγορίας ἀλλὰ ἀδελφοὶ καὶ συνεργάτες, ἀφοῦ τὰ ἔχουν ὄλα κοινὰ μὲ κοινὸ πατέρα καὶ κοινὸ ὄραμα τῆς βίωσης, προάσπιση καὶ διάδοση τῆς ὀρθοδοξίας, τῆς ὀρθοζωίας καὶ τῆς ὀρθοπραξίας γιὰ τὸ καλὸ ὄλων.

Θέλετε καὶ ἐσεῖς, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, νὰ ἐργαστοῦμε καὶ νὰ συνεργαστοῦμε γιὰ τὴν βίωση καὶ διάδοση τῆς καινῆς καὶ κοινῆς πολιτείας τοῦ Χριστοῦ μας, ὅπως ἐπρατταν οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ καὶ οἱ πρόγονοί μας μὲ τὶς κοινότητες καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ πράττουν οἱ μοναχοὶ μας στὰ κοινόβια μοναστήρια; Ἐὰν ναι, ἀνταποκριθῆτε ἀναλόγως. Ὁ μέγας μας Βασιλιάς καὶ Σωτῆρας ὄλων μας μᾶς περιμένει.

Ἡ Ἑλλάδα τῆς ἐπιβίωσης

συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

ὁμορφοὶ πρωταγωνιστές, οἱ συναρπαστικοὶ «ἄθλοι», ἡ ἀγωνία γιὰ τὴν ἐξέλιξη καὶ γιὰ τὴν τύχη τῶν παικτῶν καὶ δευτερευόντως ἡ πειθαρχία καὶ ἡ ὑπακοή (:;) σὲ κανόνες ἀκόμη καὶ παράλογους, προκειμένου νὰ παραμείνη κανεὶς στὸ παιχνίδι.

Καὶ φυσικά, ὅπως γίνεται σὲ ὄλα τὰ «realities», τὸ κοινὸ καλεῖται νὰ ψηφίση γιὰ τὸ ποιός θέλει νὰ παραμείνη στὸ παιχνίδι, ἔτσι ὥστε νὰ ὑπάρχη ἡ ἀπαραίτητη λαϊκὴ συμμετοχὴ ἀπὸ τὴν μιὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡ αὐξηση τῶν κερδῶν γιὰ τὰ τηλεοπτικὰ καὶ ὄχι μόνον μεγαθήρια.

Θὰ ἀναρωτιέται κανεὶς εὐλόγα πὼς εἶναι δυνατόν σὲ καιροὺς κρίσεως καὶ ὀξυμμένων προβλημάτων οἱ Ἕλληνες σὲ τόσο μεγάλο βαθμὸ νὰ ἔχουν διάθεση νὰ παρακολουθοῦν τέτοιου εἴδους τηλεπαιχνίδια. Ἡ απάντηση βρῖσκεται ἀκριβῶς στὸ ὅτι «ξεφεύγουν ἀπὸ τὰ προβλήματά τους», ὅπως χαρακτηριστικὰ ὠμολόγησε μαθητριά μου, πού παρακολουθεῖ ἀνελλιπῶς τὰ ὡς ἄνω παιχνίδι μαζὶ μὲ τὰ ὑπόλοιπα μέλη τῆς οἰκογενείας τῆς, χωρὶς νὰ παραλείψη φυσικά νὰ παραδεχθῆ ὅτι δελεάζεται ἀπὸ τὴν εἰκόνα καὶ ἀπὸ τὴν ἐκπληκτικὴ ὁμορφιά τῶν πρωταγωνιστῶν.

Μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ μαγευτικὸ παιχνίδι φυγῆς ἀπὸ τὴν πραγματικότητα ποιός θὰ καθίσῃ νὰ σκεφθῆ τὸν ἀποσαρθρωτικὸ καὶ ὑπουλο ῥόλο τῶν καναλιῶν –καὶ δὴ τοῦ συγκεκριμένου– πού ἐξευτελίζουν τὶς ἀξίες τῆς

κοινωνικότητος, τῆς φιλίας, τῆς συλλογικότητος, τῆς συνεργασίας καὶ προβάλλουν τὸν ἀτομικισμό, τὸν ἀκραῖο ἀνταγωνισμό καὶ τὴν ἐπιβίωση τοῦ ἰσχυρότερου; Αὐτὸ εἶναι τελικὰ τὸ μῆνυμα πού περνάει ἰδιαίτερος στὴν νέα γενιά, νὰ ἐπιβιάνη, ὄχι νὰ ζῆ, καὶ νὰ μεταναστεύη μαζικά, γιὰ νὰ διεκδικήσῃ τὸ ὄνειρο μιᾶς καλύτερης ζωῆς, πού θὰ στηρίζεται βεβαίως σ' αὐτὲς τὶς ἀξίες πού τοὺς διδάσκουν οἱ μεγάλοι ὡς ἐπικρατούσες. Ἐξ ἄλλου, «ἀδειάζοντάς μας τὴν γωνιά» τὸ νέο ἐργατικὸ δυναμικὸ θὰ πάψη νὰ διεκδικῆ αὐτὰ πού τοῦ ἀνήκουν, ὥστε ὄλοι ὅσοι καταστρατηγοῦν τὰ δικαιώματά τους νὰ συνεχίζουν ἀπερίσπαστοι τὸ διαβρωτικὸ τους ἔργο, χωρὶς νὰ συναντοῦν καμμία ἀντίσταση.

Θὰ μπορούσα νὰ σταματήσω ἐδῶ μὲ τὶς θλιβερὲς αὐτὲς διαπιστώσεις. Θεωρῶ ὅμως χρέος μου ὡς ἐκπαιδευτικὸς νὰ ἀνταποκριθῶ καὶ ἐγὼ στὴν ἐκκλήση τῶν συναδέλφων μου –εὐτυχῶς ὑπάρχουν ἀκόμη ὑγιεῖς λειτουργοί–, πού καλοῦν σὲ ἐργήγορη, ὥστε ἀπέναντι στὰ τηλεοπτικὰ σκονιπίδια νὰ ἀντιπροβάλλω μὲ τὶς ἀξίες τῆς ἀλληλεγγύης, τοῦ ἀλληλοσεβασμοῦ, τῆς φιλίας, τοῦ γνήσιου ἀθλητικοῦ πνεύματος, ἀγωνιζόμενοι τελικὰ γιὰ μιὰ παιδεία πού θὰ προάγῃ καὶ δὲν θὰ εὐτελίξῃ τὶς ἀνθρώπινες ἀξίες. Μὰ θὰ μοῦ πῆτε εἶναι αὐτὸ δυνατόν στὴν σημερινὴ Ἑλλάδα τῆς ἐπιβίωσης, τῆς κατάθλιψης καὶ τῆς παραίτησης; Εἶναι, ἐὰν τὸ πιστέψουμε καὶ ἀγωνιστοῦμε γι' αὐτὸ.

Σοφία Μπεκρῆ, ἐκπαιδευτικὸς

Τὸ ξεχασμένο τσεκουράκι

Υγρό και μουντό ήταν εκείνο τὸ ἀπόγευμα τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1945. Ἐνα παιδί ἔντεκα περίπου ἔτων πάνω σὲ ἕνα γαϊδαράκο προχωροῦσε πάνω στὸ δημόσιο δρόμο Πατρῶν - Πύργου στὸ σημεῖο ποῦ συνορεύει ὁ νομὸς Ἀχαΐας μὲ τὸν νομὸ Ἠλείας. Ἀφοῦ πέρασε τὸ λαγκάδι ποῦ θεωρεῖται ὡς φυσικὸ σύνορο τῶν δύο νομῶν, πέρασε καὶ τὴν Νέα Μανωλάδα, ἕνα μεγάλο χωριὸ καὶ πέρασε καὶ τὸ ποτάμι, ποῦ λέγεται Βέργα, ἔφτασε στὸ κέντρο ὄλων τῶν γύρω χωριῶν ποῦ λέγεται Βάρδα.

Στὴν Βάρδα ὁ μικρὸς εἶχε νὰ ἐκτελέσει τρεῖς παραγγελίες: νὰ πάρῃ ἕνα ζευγάρι παπούτσια ἀπὸ τὸν μπαλωματῆ, νὰ πάρῃ ἕνα τσεκουράκι ποῦ τὸ εἶχανε πάει γιὰ ἐπιδιόρθωση καὶ νὰ παραλάβῃ ἕνα φάρμακο ἀπὸ τὴν γιαιτρίνα, ἡ ὁποία ἦταν ταυτοχρόνως καὶ φαρμακοποιός. Καὶ τὰ μὲν παπούτσια τὰ εἶχε ἐτοιμάσει ὁ μπαλωματῆς καὶ τὰ πήρε ἀμέσως, γιὰ τὸ τσεκουράκι ὅμως καὶ γιὰ τὸ φάρμακο ἐπηρεπε νὰ περιμένῃ τουλάχιστον δύο ὧρες.

Αὐτὸ στενοχώρησε τὸν μικρὸ, γιατί σὲ λίγο ὁ ἥλιος θὰ βασιλευε καὶ πῶς θὰ περνοῦσε ἀπὸ τὰ Μαυρογιαννέικα ποῦ ἔχουν τρία θεόρατα σκυλιά καὶ τὰ ἀμολοῦν μόλις νυχτώσει; Ἡ σκέψη ὅμως ὅτι θὰ ἔπαιρνε τὸ τσεκουράκι μὲ διορθωμένη κόψη καὶ καινούριο στυλιάρι τοῦ ἔδωσε θάρρος. Ἐκανε λοιπὸν βόλτες μὲς στὴν ἀγορὰ χαζεύοντας στὰ μαγαζιά καὶ ἐπιτέλους ἐτοιμάστηκαν καὶ τὸ τσεκουράκι καὶ τὸ φάρμακο καὶ ξαναανεβαίνοντας στὸν γαῖδαρό του συνέχισε τὸν δρόμο του. Τὸ φάρμακο τὸ ἔβαλε σὲ μία ἀπὸ τὶς μεγάλες τσέπες τοῦ σακακιῦ. Τὸ σακάκι αὐτὸ ἦταν τοῦ πατέρα του καὶ τὸ φοροῦσε ἀντὶ γιὰ παλτό. Τοῦ ἐρχόταν σχεδὸν μέχρι τὸν ἀστράγαλο. Ἐπλεε πάνω του. Ἀκριβῶς ὅμως αὐτὸ τὸ μεγάλο του μέγεθος ἀπέβη σωτήριο γιὰ τὸν μικρὸ.

Γιὰ νὰ παίρνῃ θάρρος ἄπλωνε τὸ χέρι του πίσω γιὰ νὰ δῆ, ἐὰν κρέμονται ἀπὸ τὴν δεξιὰ μεριά τοῦ σαμαριῦ τὰ παπούτσια καὶ ἀπὸ τὴν ἀριστερή, ἐὰν ἦταν ἀκόμη δεμένο τὸ τσεκουράκι. Καὶ ὅταν τὸ ἀγγίξει, σκεφτόταν πῶς θὰ ὀργάνωνε τὴν ἄμυνά του ἐναντίον τῶν σκυλιῶν: θὰ πηδοῦσε κάτω ἀπὸ τὸ γαϊδούρι, θὰ τὸ ἔσπρωχνε κοντὰ στὸν φράχτη τοῦ δρόμου, θὰ ἄρπαζε τὸ τσεκουράκι καὶ ὅποιο σκυλί τολμοῦσε νὰ τοῦ ἐπιτεθῆ θὰ δοκίμαζε τὰ χτυπήματα μιὰ μὲ τὴν κόψη του, μιὰ μὲ τὸ πίσω μέρος του.

Μόλις ἔφτασε ὅμως στὰ Μαυρογιαννέικα κατάλαβε ἀπὸ τὰ βελάσματα τῶν προβάτων ποῦ ἔφταναν ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ του χέρι, δηλαδή ἀπὸ τὰ μαντριά, ὅτι ἦταν ἡ ὥρα τοῦ ἀορέγματος, δηλαδή ἡ ὥρα ποῦ σὲ λίγο θὰ ἀμολοῦσαν τὰ σκυλιά. Γι' αὐτὸ πίεσε ἀκόμα πιὸ πολὺ τὸν γαῖδαρό του νὰ βιαστῆ. Ἦταν ὅμως πιά ἀργά. Ἦδη ἀπὸ τὰ μαντριά ξεπετάχτηκαν δυὸ ἀπὸ αὐτά, ἡ σκύλα ἢ μεγάλη καὶ ἡ κόρη της, ἡ σκύλα ἢ μικρή. Ὁ μικρὸς ἀμέσως πῆδηξε κάτω, ἔσπρωξε τὸν γαῖδαρό του νὰ ἀκουμπήσῃ στὸν φράχτη καὶ μάλιστα νὰ χωθῆ μέσα σὲ θάμνους καὶ γύρισε ἀμέ-

σως νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰ σκυλιά. Στὴν σαστιμάρα του ὅμως, ξέχασε νὰ ἀρπάξῃ τὸ τσεκουράκι του καὶ ἔμεινε νὰ ἐμποδίσῃ τὰ σκυλιά νὰ τὸν κατασπαράξουν μὲ τὴν βέργα ποῦ κρατοῦσε στὰ χέρια του.

Ἡ μεγάλη σκύλα σὲ λίγα δευτερόλεπτα ἔφτασε μπροστὰ του καὶ ἀδιαφορῶντας γιὰ τὴν βεργούλα τοῦ μικροῦ ἄρπαξε μὲ τὰ δόντια της τὸ κάτω μέρος ἀπὸ τὸ μεγάλο του σακάκι καὶ τὸν ταρακουνοῦσε δεξιὰ ἀριστερὰ γιὰ νὰ τὸν ῥίξῃ κάτω. Εὐτυχῶς, ἡ πλάτη του ἦταν καλὰ στερεωμένη στὰ πλευρὰ τοῦ σαμαριῦ καὶ ὁ γαϊδαράκος του δὲν κουνιόταν. Τότε, ὁ μικρὸς ἄρπαξε γερὰ τὰ αὐτιά της μεγάλης σκύλας καὶ τὰ ἔχωσε κάτω ἀπὸ τὰ σκέλια του μαζί μὲ τὰ μπροστινά της πόδια καὶ μὲ τὰ γόνατά του μετακινοῦσε τὸ σῶμα της πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς μικρῆς σκύλας, ἡ ὁποία νοιώθοντας ὅτι μπροστὰ της εἶχε τὰ πισινὰ μέρη τῆς μάνας της ἔκοψε τὴν μεγάλη φόρα γιὰ ἐπίθεση.

Ὁ μικρὸς ἐν τῷ μεταξῷ, προσπαθώντας νὰ μείνῃ ὀρθιος καὶ νὰ ἀντέξῃ στὴν πίεση τῆς σκύλας, ἄρχισε νὰ ξεφωνίζῃ σπαρακτικὰ καλώντας τὰ

ἀφεντικά σὲ βοήθεια. Εὐτυχῶς, τὸν ἄκουσαν ἀμέσως καὶ δὲν ἀμόλησαν καὶ τὸ τρίτο σκυλί, τὸν γιὸ τῆς μάνας σκύλας, ποῦ ἦταν σκέτο θηρίο καὶ ποῦ πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες εἶχε καταδαγκώσει ἕναν ἐπιχειρηματία ἀπὸ τὴν Βάρδα. Ἐτρεξε λοιπὸν ἀμέσως κάποιος στὸ μαντρί, ἔδωξε τὴν μικρὴ σκύλα καὶ ἄρπάζοντας τὰ αὐτιά τῆς μεγάλης σκύλας ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ μικροῦ τὴν τράβηξε ἀμέσως πρὸς τὰ πίσω, πρὶν προλάβῃ αὐτὴ νὰ δαγκώσῃ τὸν μικρὸ. Ἡ σκύλα μὲ καμιά δύναμη δὲν ἄφηνε τὸ σακάκι τοῦ μικροῦ, παρὰ τὴν προσπάθεια τοῦ ἀφεντικοῦ της νὰ τὴν τραβήξῃ. Τελικά, ὑποχώρησε, ἀφοῦ πήρε μαζί της ἕνα μεγάλο κομμάτι ἀπὸ τὸ σακάκι τοῦ μικροῦ.

Ὁ μικρὸς, νοιώθοντας τὴν καρδιά του νὰ χοροπηδᾷ ἀπὸ τὸν φόβο, ἔκανε τὸν σταυρὸ του δοξάζοντας τὸν Θεὸ ποῦ σώθηκε, τράβηξε τὸν γαῖδαρό του ἀπὸ τὴν κρυψώνα του καὶ ἐτοιμάστηκε νὰ ἀνέβῃ στὸ σαμάρι. Ὅπως, ὅμως, ἄπλωνε τὸ δεξί του χέρι νὰ πιαστῆ ἀπὸ τὸ σαμάρι, χτύπησε πάνω στὸ τσεκουράκι καὶ φώναξε: «Ρέ, τί ἔπαθα! Πάνω στὸν φόβο καὶ τὴν βιασύνη μου ξέχασα τὸ δυνατό μου ὄπλο ποῦ θὰ μπορούσα νὰ ἀντιμετωπίσω τὴν κακία τῶν σκυλιῶν!».

Ὁ μικρὸς ἀπὸ τότε θυμᾶται πάντοτε τὸ πάθημά του. Θυμᾶται πῶς ἕνα ξεχασμένο τσεκουράκι τὸν περιμένει γιὰ νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ ἀντιμετωπίσῃ μικρὲς καὶ μεγάλες δυσκολίες τῆς ζωῆς. Τόσες δεκαετίες ἔχουν περάσει ἀπὸ τότε καὶ ὁ τότε μικρὸς, τώρα γέρος πιά, νοιώθει ὅτι καὶ ὀλόκληρη ἡ χώρα μας, ποῦ συνέχεια ἀντιμετωπίζει τόσες δυσκολίες καὶ τόσες ἐπιθέσεις ἀπὸ χίλια μύρια δίποδα σκυλιά, ξεχνάει καὶ αὐτὴ τὸ μεγάλο τσεκούρι, τὴν ῥομφαία τὴν δίστομη, τὴν μάχαιρα τοῦ πνεύματος καὶ γι' αὐτὸ ὑποφέρει μὲ πόνο τὰ τραύματα καὶ τὶς δαγκωματιές τους. Πότε, ἀλήθεια, θὰ θυμηθοῦμε τὸν Παντοδύναμο, γιὰ νὰ δυναμωθοῦμε καὶ νὰ σωθοῦμε;

Γιὰ πολὺπλευρῆ δράση

Δεῦτε, πιστοί, ἐπεργασώμεθα προθύμως τῷ Δεσπότῃ· νέμει γὰρ τοῖς δούλοις τὸν πλοῦτον καὶ ἀναλόγως ἕκαστος πολυπλασιάζωμεν τὸ τῆς χάριτος τάλαντον· ὁ μὲν σοφίαν κομιεῖται* δι' ἔργων ἀγαθῶν· ὁ δὲ λειτουργίαν λαμπρότητος ἐπιτελεῖται* κοινωνεῖται δὲ τοῦ λόγου πιστὸς τῷ ἀμνήτῳ· καὶ σκορπιζέτω τὸν πλοῦτον πέννησιν* ἄλλος· οὕτω γὰρ τὸ δάνειον πολυπλασιάζωμεν καὶ ὡς οἰκονομοὶ πιστοὶ τῆς χάριτος δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιωθῶμεν· αὐτῆς ἡμᾶς καταξίωσον, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

(Ἰδιόμελο τῶν ἀποστίχων ἀπὸ τὸν Ὅρθρο τῆς Μεγάλης Τρίτης, ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ).

κομιεῖται = ἄς προσφέρῃ. • πέννησιν = στοὺς πτωχοὺς (πέννης, -τος).

Δραστηριότητες τῶν Ἐπάλλξεων

Ἐπίκαιρες ὁμιλίες

Στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλλξεων, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., στὴν Ὀμόνοια ἔγιναν οἱ ἀκόλουθες ὁμιλίες:

Σάββατο 11 Μαρτίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ., μὲ ἀφορμὴ τὴν Β' Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, ποῦ εἶναι ἀφιερωμένη στὸν Ἅγ. Γρηγόριο Παλαμᾶ, μίλησε ὁ **θεολόγος-κοινωνιολόγος κ. Βασίλειος Τσοῦπρας**, μὲ θέμα: **«Ἡ μετάληψη καὶ ἡ μετάδοση τοῦ θείου φωτισμοῦ.»**

Σάββατο 18 Μαρτίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ., ἐπ' εὐκαιρία τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, μίλησε ὁ **κ. Βασίλειος Τσοῦπρας**, μὲ θέμα: **«Σταυρός, τὸ πολυσήμαντο σημεῖο.»**

Ἐκδήλωση γιὰ τὴν Ἐθνικὴ Παλιγγενεσία

Τὸ **Σάββατο 25 Μαρτίου** στίς 1:30 μ.μ. στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν «Ἐπάλλξεων» τιμήθηκε πανηγυρικὰ ἡ ἐπέτειος γιὰ τὸν ξεσηκωμὸ τοῦ Γένους τὸ 1821 καὶ τὴν ἐθνικὴ ἀπελευθέρωση ἀπὸ τὸν ὀθωμανικὸ ζυγὸ.

Τὸ πρόγραμμα περιλάμβανε ἀρχικὰ ὁμιλία ἀπὸ τὸν κ. Β. Τσοῦπρα, μὲ θέμα: **«Τὸ ἀτελέσφορο τῶν ἀγῶνων τοῦ '21»**. Ἀκολούθησε παραδοσιακὸ πρόγραμμα μὲ ἐπετειακὰ ἄσματα ἀπὸ τὴν χορωδία τῶν Ἐπάλλξεων καὶ συνεστίαση μὲ ψαρικὰ ἐδέσματα καὶ ἄλλα κεράσματα. Ἡ ὅλη ἐκδήλωση διοργανώθηκε μέσα σὲ μιὰ ζεστὴ οἰκογενειακὴ ἀτμόσφαιρα, στὸ πνεῦμα τῶν πρώτων χριστιανικῶν κοινοτήτων, ὅταν οἱ ἄνθρωποι μὲ ὁμόνοια καὶ ὁμοψυχία συγκεντρῶνονταν καὶ τελούσαν τὶς ἀγάπες. Ἐξ ἄλλου, αὐτὴ ὑπῆρξε καὶ ἡ προτροπὴ γιὰ τὴν σύγχρονη ἐποχή, ὅπου χωρὶς τὸ ἴδιο πνεῦμα συνεργασίας καὶ τὴν διάθεση γιὰ ἀπὸ κοινῶν ἀντιμετώπιση τῶν διαφορῶν προβλημάτων, οὔτε προκοπὴ καὶ πρόοδος θὰ ὑπάρξουν οὔτε τὰ ὄραματα τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ '21 ἐπὶ τέλους θὰ τελεσφορήσουν.

Ἰδιαιτέρως εὐχαριστίες ἀξίζουν στὴν ψαραγορὰ «Τὸ Σταυροδρόμ» (Λεωφ. Καραμανλῆ 134 & Δεκελείας, Ἀχαρναί) καὶ σὲ ὅλους ὅσοι βοήθησαν τόσο στὴν παρασκευὴ τῶν ἐδεσμάτων ὅσο καὶ στὴν ὅλη προετοιμασία καὶ διεξαγωγὴ τῆς ἐπιτυχημένης αὐτῆς ἐκδηλώσεως, μὲ τὴν μεγάλη ἀνταπόκριση ἀπὸ πλευρὰς κόσμου. Νὰ τονιστῆ ἐπίσης ὅτι εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὴν συνέχιση τῆς διοργανώσεως τέτοιων ἐκδηλώσεων ἡ συμβολὴ ὄλων, ὥστε ὁ κόπος ἀλλὰ καὶ ἡ χαρὰ ἀπὸ τὴν συμμετοχὴ νὰ μοιράζονται καὶ νὰ γίνῃ ἐν τέλει συνείδηση ὅτι ἡ κάθε ἀπὸ κοινῶν δραστηριότητα ἀπαιτεῖ τὴν κοινὴ προσφορὰ.

Προσκυνηματικὴ Ἐκδρομὴ

Τὴν Παρασκευὴ τῶν τελευταίων Χαιρετισμῶν 31 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε ἐκδρομὴ στὸν ὄσιο Μελέτιο Κιθαιρώνας γιὰ τὴν παρακολούθηση τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου. Τὸ κατασκευαστικὸ πνεῦμα τῆς Ἀκολουθίας μὲ τοὺς ὑπέροχους ὕμνους, τὸ γλυκὸ ψάλσιμο τῶν μοναζουσῶν καὶ τὸ εἰδυλλιακὸ τοπίο τοῦ περιβάλλοντος χώρου συνετέλεσαν πραγματικὰ στὴν ψυχικὴ καὶ σωματικὴ ἀνάταση καὶ μᾶς προετοίμασαν πνευματικὰ, ὥστε νὰ συνεχίσωμε τὴν ἀνοδικὴ μας πορεία ποῦ ἔχει ὡς σταθερὸ στόχο τὴν Σταύρωση ἀλλὰ καὶ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας, ἡμῶν τῶν ἰδίων καὶ τῆς πατρίδος μας. Γένοιτο.

Ἀσημίνα Τσάμου

Οἱ Ἐπάλλξεις τοῦ Αἰγάλεω

Οἱ ὁμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τῶν Ἐπάλλξεων Αἰγάλεω συνεχίζονται κανονικῶς στὴν αἴθουσα «Μαρία ἢ Μαγδαληνὴ», Ἀναγεννήσεως 19 (πλησίον Ἁγ. Σπυριδῶνος), μὲ κεντρικὴ ὁμιλία καὶ Ἱερὰ Παράκληση κάθε **Τρίτη βράδυ** καὶ ὥρα 7:00 μ.μ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες μας τοῦ Αἰγάλεω καὶ τῶν γύρω περιοχῶν νὰ παρακολουθοῦν τὶς δραστηριότητες αὐτὲς πρὸς ὠφέλειά των.

Πληροφορίες: Ἐπάλλξεις Αἰγάλεω, ὑπεύθυνη κ. Μαγδαληνὴ Κόκορη, ἱατρός-θεολόγος, τηλ. 210 5982 573.

Ἀρωγὲς γιὰ τὶς Ἐπάλλξεις

Ἱερὰ Μονὴ Θαψανῶν	10€	Ζήτη Χαρίκλεια	30€
Σπυροπούλου Μερόπη	50€	Μητροπολίτης Λαρίσης Ἰγνάτιος	
Νικολαΐδης Παναγιώτης	20€	(Ι. Μ. Λαρίσης)	50€
Κανελλόπουλος Δημήτριος	20€	π. Κύριλλος Κεφαλόπουλος	100€
Πετροπούλου Φαίδρα	10€	Κουρούπης Ἄγγελος	10€
Κοντοπανάγου Σταυρούλα	20€	Δημητράτος Ἀνδρέας	10€
Παπαπέτρου Κατερίνα	20€	Δάρας Χρήστος	10€
Αλατόπουλος Κωνσταντῖνος	20€	Κωνσταντᾶκης Στέλιος	5€
Ἡλιοπούλου Καλλιόπη	20€	Πετρίδου Νίκη	30€
Καρβούνη Μαρία	20€	π. Θεόπιτος Μουράτογλου	10€
Κορδάτου Μαρία	20€	Γιάννης Ἀραβανῆς	20€
Στυλιανίδης Ἀθανάσιος	20€	Κακκάβας Δημήτριος	20€

Διαδόστε καὶ στηρίξτε τὶς Ἐπάλλξεις